

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 41. Pelagius Rex Asturiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

ci comam nutrientes. Huic Concilio Sæcul. VIII.
 non solum Episcopi, sed etiam Presbyteri A. C. 723.
 quatuordecim & Diaconi quatuor c. 17.
 subscripserunt.

§. XL.

Translatio S. Augustini.

Sub idem tempus, nimirum, ut creditur, Aff. SS. Be. to. 3. p. 437.
 anno Christi 722. cum ad aures Luitprandi Regis Longobardorum fuisset delatum, sepulchrum S. Augustini, Paul. Diacon. IV. Hist. c. 48. 58.
 cujus Reliquiæ tempore persecutionis Vandalicæ translatae fuerant, a Saracenis tunc in Sardinia dominantibus profanari, rei indignitate commotus, & Petri Episcopi Ticinensis hortatu impulsus, Legatos in Sardiniam cum magna auri argentique vi misit, qui Sanctissimi Viri Corpus redimerent, & Ticinum, ubi Rex residebat, afferrent. His mandatis perfectis, S. Augustini Reliquiæ depositæ sunt in Ecclesia Monasterii S. Petri, quæ Regis sumptibus extra urbem ædificata ab incolis *Cælum aureum* dicebatur. Verum jam Sæculo sequente a S. Augustino nomen nacta est. Translationis hujus memoria vigesimo octavo Februarii celebratur. Mart. Rom. 28. Febr.

§. XLI.

Pelagius Rex Asturice.

In Hispania, etsi Musulmanni ubique ferme rerum potirentur, in illo tamen Regno

Tt 3

Regno

Sæcul. VIII. Regno sicut in ceteris eorum Ditionibus
 A. C. 723. Religio Christiana utcunque tolerabatur.

Sebast. Sal-
mant. init. Imo aliqua Christianorum pars ipsis rin-
 gentibus nunquam jugum subiit. Neme-
 pe in Asturiæ montibus Regem sibi ele-
 gerunt Pelagium Favilæ Filium e Regia
 Gothorum stirpe ortum, cujus Regni
 initium æra 756. seu anno Redemptio-
 nis nostræ 718. ponitur. Christiani ad As-
 tures fugientes Arculam Reliquiis ple-
 nam secum tulerunt, quam exinde tan-
 quam condendæ novæ Reipublicæ præsi-
 dium habuerunt. Narrabant hanc Ar-
 culam Heraclii Imperatoris & Sisebuti
 Regis temporibus Jerosolyma fuisse alla-
 tam, quam nempe Presbyter, nomine
 Philippus, ut eam a direptione Perfarum
 servaret, in Africam transvexisset, &
 Africa ab Infidelibus occupata quidam
 Episcopus, cui nomen Fulgentius, in Hi-
 spaniam & urbem Carthaginem novam
 Æra 659. seu anno 621. transtulisset.
 Diu abhinc eadem Arca Toletum dela-
 ta, ibi usque ad Musulmannorum ad-
 ventum fuit; tunc autem inde ablata
 & Oveti tanquam loco inter hos mon-
 tes tutissimo Æra 773. anno 735. de-
 posita.

Sup. Lib.
XXXVII.
 §. 10.

Saraceni comperta Pelagii electione
 Alcamanum e Ducibus suis unum & Op-
 pam Episcopum Hispalensem Regis Viti-
 zæ filium, qui communicatis cum hoste
 clam

clandestinis consiliis rem Gothorum ^{Sæcul. VIII.}
 pessumdederat, ad eum miserunt. Hi ^{A. C. 723.}
 munera deferebant, sequente validissimo
 exercitu. Ubi Pelagio nunciatum Bar-
 baros imminere, in cavernam, quæ ho-
 die *Cavadonga* dicitur, se recepit, quam
 illico hostium agmina undecunque in-
 cluserunt. Oppa Episcopus Pelagio ac-
 cedens dixit: *Non ignoras, Frater mi!*
universis Hispaniæ viribus Arabum vim
depelli non potuisse; quomodo ergo id te
posse speres ferarum more in specu lati-
tantem? Bonum, quod suggero, consi-
lium amplectere. Ad fœdera descende,
& omnibus tuis ditionibus frui tibi da-
bitur. Pelagius respondit: *Speramus,*
ex hoc parvo specu, quem vides, Salu-
tem Hispaniæ, Gothorumque potentiam
postliminio processuram. Deus castiga-
tos non abjiciet, sed Misericordiæ memor
erit. Hinc immanem Infidelium multi-
tudinem non formidamus.

His Episcopus ad Arabum exerci-
 tum conversus, inquit, *Movete gradum,*
vi opus est; nam isti homines ad pacem
habendam cogendi sunt. Ergo fundibu-
 larii imbrem lapideum effundunt, & va-
 rio armorum genere Christianos aggre-
 diuntur. Sed rupes, sub qua Christiani
 utpote Sanctæ Virgini Sacra pugnabant,
 excussos lapides sagittasque in Infide-
 les rejiciebat. Erumpunt Christiani, in-
 gentem

Sæcul. VIII. gentem Saracenorum stragem edunt, in-
A. C. 723. ter alios Alcamanum huic bello præfe-
 ctum occidunt, Oppam Archiepiscopum
 capiunt, reliquos in fugam vertunt, ex
 quibus multi cum sub monte asylum qua-
 sivissent, immanis saxi mole, incertum
 qua vi, avulsa tum attriti, tum in sub-
 terfluentem præcipitati sunt. Tantam
 victoriam omnes Christiani prodigio si-
 milem habuerunt. Sub idem tempus
 Christiani profligarunt immissum agmen
 a Munuza, ex illis quatuor Ducibus u-
 no, qui primo Hispaniam sub jugum mi-
 serant, & in hac ipsa Provincia Asturiæ
 Arci Gionensi Præfecto. Ipse Munuza
 cæsus, ejusque copiæ usque adeo deletæ,
 ut nec unus Arabum superfuerit, in si-
 nu illorum montium, qui illa tempesta-
 te etiam Pyrenæi, æque ac illi, qui Fran-
 ciam ab Hispania dividunt, dicebantur.
 Tum vero Christiani colligi & congre-
 gari, devastatas urbes civibus replere, &
 Ecclesias restaurare cœperunt gratias
 Deo optimo agentes.

Eodem tempore tam pietatis quam
 Doctrinæ laude præstabant Fridericus
 Episcopus Accananus in Bætica, Urbanus
 Archiepiscopus Toletanus, & Evancius
 ejusdem Ecclesiæ Archidiaconus, medios
 inter Infideles veræ Religionis fortissimi
 Defensores.

At

At quidam Episcopus, nomine Anam-
badius, juvenis & optimæ formæ, jubente
Munuza Arabum Duce vivus flammis
traditus est. Hic Munuza, qui plures
Christianos neci dedit, ab illo Munuza,
de quo paulo superius loquebamur, al-
lius est.

§. XLII.

*Christiani sub Musulmannis persecu-
tionem patiuntur.*

Christiani etiam in Oriente persecu-
tionem patiebantur. Califa Soli-
mannus anno Hegiræ 99. Jesu Christi
717. e vita decessit, habuitque Succes-
sorem Omarum, propinquum suum.
Solimanno regnante Masalmas seu Mus-
sima frater ejus Constantinopolim obse-
dit; sed obsidionem solvere probrose
coactus est 15. Aug. 718. postquam tota
classis periit. Quod Græci S. Virginis
Intercessioni in acceptis retulerunt. Eo-
dem anno, cum validus terræ motus Sy-
riam concussisset, inde Califa Omarus,
captata occasione, lege promulgata ca-
vit, ut in urbibus omnes vino abstine-
rent. Idem multos Christianorum per-
vertit; nam Apostatas a dandis tributis
eximebat, & constantes in Fide morte
afficiebat. Hinc multi Martyrii Coro-
nam adepti. Item prohibuit, ne testi-
monium hominis Christiani contra Mu-
sulman-

Sæcul. VIII.
A. C. 723.Theoph.
p. 334.

Tt 5. fulman-